

SVETLIKANJE

Ljubljana (različne lokacije) 28. maj–29. junij 2013

www.svetlobnagverila.net

ODPRTJE: Galerija Vžigalica, Ljubljana, torek, 28. maj 2013 ob 21.30

Po nekaj uvodnih zamahih na festivalu **Exodos** (Tim Etchells; Matthieu Tercieux) ter **Strašilu** Marka A. Kovačiča in Braneta Ždrala na PST-ju Svetlobna gverila prižiga luči v glavnem na že uveljavljenih lokacijah središča prestolnice.

Svetlikanje namiguje na bolj šibke svetlobne vire, ki pa prostoru vsekakor dajejo svojski pečat. Letošnja 7. edicija mednarodnega festivala zaobjema tako sodobno tehniko kot izumirajoče svetlobne pojave. Avtorji, umetniki od tu in drugod ter študentje različnih fakultet in akademij, so svoja dela zasnovali na raziskovanju svetlobnega medija v razmerju do (javnega) prostora in obiskovalca oz. mimoidočega. Svetlobna gverila tako tudi letos nagovarja k razmisleku o vlogi svetlobe, umetnika in umetnosti v javnem prostoru in vsakdanu, razmerju med zasebnim in javnim ter spodbuja k odpiranju prostorov za umetnost in domišljijo slehernika.

Akcija se po otvoritvi v Vžigalici in okupaciji okolice nadaljuje na drugi strani Ljubljanice, v Škucu, sklene pa na Metelkovi, kjer se v muzejski noči pridružujemo aktivnemu praznovanju 90. obletnice delovanja Slovenskega etnografskega muzeja (SEM).

Septembra se pod geslom Več luči! s produkcijami iz prejšnjih let in gosti iz Estonije in Latvije selimo v Novo mesto. V Ljubljani bomo na fasadi Mestnega muzeja prikazali še rezultate junijskih delavnic, ki jih bo vodil portugalski studio Ocubo. V okviru mednarodnega projekta Spectrum pa bo Svetlobna gverila prižigala luči še v Caiscasu, Rigi in Tallinu.

AVTORJI: Kurt Laurenz Theinert (DE), Bertrand Gadenne (FR), Hamo Čavrk (HR/SI), Dan Adlešič, Tilen Sepič in Matic Potočnik (SI), Mirko Malle/AAI (at/si), Artificiel (CA), Borut Bučinel, Andrej Štular, Urša Vidic in Meta Grgurevič, FA - Fakulteta za arhitekturo, VŠD - Visoka šola za dizajn, ALUO - Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, AVA - Akademija za vizualne umetnosti (SI)

LOKACIJE FESTIVALA: Galerija Vžigalica in okolica, Križevniška cerkev, Ribji trg, IRIU – Resljeva, Galerija Škuc, vrt in dvorišče SEM, vratarnica Metelkova ...

-- Vizualni material za novinarje je na voljo na www.svetlobnagverila.net/press —

SVETLOBNA GVERILA: SVETLIKANJE

Ljubljana (različne lokacije), 28. maj–29. junij 2013

PROGRAM:

V AKCIJI! od 8. maja 2013

Pot spomina in tovarštva (PST oz. Ob žici okupirane Ljubljane)

Marko A. Kovačič in Brane Ždralo: [Strašilo](#)

ODPRTJE FESTIVALA

torek, 28. maj 2013, ob 21.30

Galerija Vžigalica

Kurt Laurenz Theinert: [Gespinst](#); Bertrand Gadenne [Delci sveta](#); Hamo Čavrk: [Carta Incognita](#); Dan Adlešič, Tilen Sepič in Matic Potočnik: [Od oblike do oblike](#)

Križevniška cerkev

Artificiel: [6281](#)

Trg francoske revolucije

Mirko Malle: [Barvno diriganje](#)

Visoka šola za dizajn: [Kresničke](#)

Vrt Festivala Ljubljana

Fakulteta za arhitekturo: [Samo za vogal poglej](#)

Gledališče Glej

Borut Bučinel: [Soulshine gverila](#)

Ribji trg

Akademija za likovno umetnost in oblikovanje: [Opazovani](#)

Galerija Vžigalica, IRIU - Resljeva in vratarnica na Metelkovi

Bertrand Gadenne: [Delci sveta](#)

11. junij 2013

Galerija Škuc

Meta Grgurevič in Urša Vidic: [Galanterie Mécanique](#)

15. junij 2013

Vrt in dvorišče SEM

Andrej Štular: [Familija](#)

AVA: [Prehodi](#)

22. in 23. junij 2013, 10.00-13.00, 14.30-17.30

KC Tobačna 001

Ocubo: [Morje svetlobe](#)

brezplačna delavnica

POT SPOMINA IN TOVARIŠTVA (PST OZ. OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE)

Marko A. Kovačič in Brane Ždralo: STRAŠILO

LOKACIJE: Koseški bajer, Vič – ob obvoznici, Vrhovci – na Grbi, Stožice (pri gramozni jami),
Karlovska predmestje (Livada)
do: **30. junij 2013**

VODSTVA: 18. maj, 2. junij ob 21.30 16. in 30. junij ob 9.00
Start pri Koseškem bajerju. Kolesa obvezna.

Strašilo je umetniški objekt, ki asociira na tradicionalni etnološki predmet – poljsko strašilo. Avtorja ga na novo kontekstualizirata in preimenujeta v urbano-ruralni predmet. Ta črpa formalne navdihe znotraj futurizma, konstruktivizma in suprematizma oz. modernizma. Ne zadovoljuje samo z estetsko vrednostjo, ampak jo nadgrajuje z namembnostjo, odganja škodljivce ... V naključnem gibanju rotirajoči se objekt, *mobile*, je v soodvisnosti od naravnega okolja, saj se napaja z naravnimi viri. Narava tako v sodelovanju z mehaniko, elektroniko in umetnostjo ustvari novo »urbano opremo«. Sodobna skulptura se z nepredvidljivimi zvoki in svetlobnimi učinki odziva tudi na mimoidoče. Pet objektov, umeščenih na travnike in njive ob PST-ju, širi polje umetniškega prostora, razkriva mesto kot celovito enoto in izpostavlja njegovo herojsko zgodovino.

Za opus **Marka Kovačiča** je značilen tako poudarjen interdisciplinaren pristop kot tudi izrazita večmedijskost. Umetnik se pogosto spogleduje z industrijsko ikonografijo in s socialistično simboliko; njegovo dosedanje delo aludira na historične avantgarde, večkrat tudi na utopizme. Pri kiparsko-ambientalnih stvaritvah pogosto izrablja princip reciklaže, ki ostaja ena ključnih karakteristik kasnejših projektov, s katerimi je sodeloval tudi na Svetlobni gverili.

Inženir elektrotehnik, zaposlen na Fakulteti za elektrotehniko UL, **Brane Ždralo**, v umetniških projektih raziskuje možnosti reciklaže računalniških komponent in ostankov tiskarskih procesov v kombinaciji z različnimi elektronskimi vezji in svetlobnimi viri. Navdihujeta ga futurizem in znanstvena fantastika, v raziskovanjih pa se loteva vprašanj časa, prostora, interaktivnosti in novih dimenzij. V tandemu z Markom Kovačičem je soustvaril projekta *Prometejeve iskre* in *Fatamorgana* (Svetlobna gverila, 2010 in 2011).

Pri projektu sodelujeta: **Rok Mohar, Tadej Bizjak**

GALERIJA VŽIGALICA

Kurt Laurenz Theinert; Bertrand Gadenne; Hamo Čavrk; Dan Adlešič, Tilen Sepič in Matic Potočnik

Kurt Laurenz Theinert: GESPINST

www.theinert-lichtkunst.de

Ko iz zunanjega prostora vstopimo v razstavni prostor, prestopimo prag stabilnega, t. i. normalnega prostora. Če se prepustimo vizualnim valovom, ki ustvarjajo strukturo prostora, bodisi regularno ali neregularno, harmonično ali disonančno, vstopimo v nestabilni svet, poln presenečenj. Prostor in svetloba dajeta umetniku množico ustvarjalnih možnosti. Gibanje in pozicija v prostoru sta središče Theinertovega ustvarjanja v mediju svetlobe.

Gespinst je svetlobna instalacija iz elektroluminiscentnih žic, ki se v temačni sobi raztezajo pod različnimi koti. Vsaka od njih izžareva svetlobno utripanje v neodvisnem, vendar uniformnem ritmu. Za naše možgane, ki skušajo vedno logično povezati še tako neznatne pojave, postanejo frekvence utripanja kmalu bolj pomembne od posameznega dogodka. To ustvarja *Hirngespinst*, privid navideznega gibanja.

Fotograf in svetlobni umetnik **Kurt Laurenz Theinert** (1963) se v svojih delih osredotoča na vizualna doživetja, ki izhajajo iz podob brez sporočila. V želji po ultimativni dematerializaciji ga abstraktna reduktivna estetika popelje od fotografije k svetlobi. In skozi svetlobo, ta abstraktni hipni medij, raziskuje sodobne umetniške prakse. Je reden gost evropskih festivalov svetlobe in drugih prizorišč sodobne umetnosti. V okviru Svetlobne gverile je doslej predstavil *Vizualni piano* (Kino Šiška in LokalPatriot, 2011).

Bertrand Gadenne: DELCI SVETA

www.bertrand-gadenne.com

Video instalacije v urbanem prostoru prikazujejo živali, ujete v svet, kot ga je ustvaril človek. Vsaka od njih v mimoidočem vzbudi nelagodje in ga spodbudi k razmisleku o sodobni družbi, našem odnosu do živih bitij in življenja okoli nas. Te dramatične zgodbe o ujetništvu avtor razvija več kot desetletje.

Bertrand Gadenne (1951, fr), po izobrazbi kipar, je poznan predvsem po video delih. *Delci sveta* so bili postavljeni že v različna urbana okolja, npr. po Berlinu, Digne-les-Bainsu, v Centru sodobne umetnosti v Pontmainu. Gadenovem ustvarjanju se posvečajo 3 monografije: *Résonances* (besedila: d'Hélčne Portiglia, Catherine Delvigne, Stéphanie Deschamps in Bertrand Gadenne; Musée des Beaux-Arts-Arras, fr, 2006), *Bertrand Gadenne* (izdaja z dvd-jem, ki vključuje 13 dokumentarnih filmov, besedila: Jean Attali, Jean-Marc Huitorel, Alain Chareyre-Méjan ...; Anthčse, fr, 2001); *Le temps suspendu* (besedila: Régis Durand; Musée-Château, Annecy, fr, 1993).

Razstavljal je po številnih galerijah, muzejih in centrih za sodobno umetnost. V Ljubljani bomo prikazali 3 njegova dela na 3 različnih lokacijah (Galerija Vžigalica, IRIU in vratarnica na Metelkovi).

Hamo Čavrk: CARTA INCOGNITA

Čavrk nam predstavlja delo iz novejšega opusa, medijsko obogateno etapo iz svojega dolgoletnega cikla *Carta Incognita*. Sprva je nastajal kot grafična mapa, katere oblikovne prvine pa avtor v zadnjem času razširja z aktivno uporabo svetlobe, zvoka in (otvoritvene) video projekcije.

»Nastanku *Carte Incognite*, ki se slogovno napaja v izročilu abstraktnega geometrizma, je botrovalo avtorjevo navdušenje nad topografijo zemeljskih poldnevnikov in vzporednikov. Ti so mu predramili domišljijo, spodbujeno z možnostmi potovanja, premikanja po različnih sferah prostora, ki pa ga je avtor vseskozi raziskoval predvsem s transcendentalnega vidika. Že v najzgodnejših grafikah iz cikla je dobro razvidna temeljna oblikovna podstat, ki jo avtor z določenimi modifikacijami nadaljuje še dandanes: ožarčene linije oz. nakrhani trakasti elementi iz različnih kotov in daljav prečijo slikovno polje, ki je tako poseljeno s sledmi pulzirajočega gibanja; povečini monokromatske teksture različnih jakosti in tonalnih modalitet ustvarjajo mrežaste optične strukture, ki se prek svojih zgoščenih sečišč izgubljajo v neskončnosti. Čavrk je tovrstne likovne poudarke razvijal tudi pri nadgradnji v druge medije, pri čemer je vseskozi konsistentno ohranjal osnovno formalno maniro *Carte Incognite*.

Ob tem velja vnovič poudariti, da je pri *Carti Incogniti* precej bolj kot razodevanje koordinat fizičnega prostora poudarjeno gibanje po metafizičnem, nesnovnem prostoru, katerega raziskovanje poteka predvsem v čustvenih, domala nezavednih razsežnostih. *Carta Incognita* tako predstavlja svojstveno subjektivno kozmografijo, kjer se nakazane bližine in daljave imaginarnega prostora berejo kot metaforični ključ od vrat duhovne sfere.« (Odlomek iz besedila Matjaža Brulca k razstavi v Galeriji Simulaker, Novo mesto, 2012)

Grafik, kipar in slikar **Hamo Čavrk** (1950, Sarajevo, BA) je po šolanju v Sarajevu in Zagrebu leta 2007 zaključil magisterij iz grafike na ALUO UL. Na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki (HR) je zaposlen kot docent katedre za grafiko. Živi in dela med Novim mestom in Zagrebom.

Dan Adlešič, Tilen Sepič in Matic Potočnik: OD OBLIKE DO OBLIKE

produkcija: Ljudmila, Laboratorij za znanost in umetnost

Obiskovalce optično zaznava tipalo za vnos podatkov o gibanju (*kinect*), del fizičnega vmesnik Form From Form, v povratni zanki pa projicira virtualno 3D mrežnico na človeka, ki zabriše meje med *online* virtualnim telesom in *offline* fizičnim telesom. Prostorska potopitev v hibridno okolje povzroči izkušnjo obogatene realnosti, pri kateri se bistveno spremeni zaznavanje lastnega fizičnega stanja. Prostor je napolnjen z zvoki, ki se odzivajo na stopnjo gostote 3D mrežnice. Svetlobna mreža pa se zunanjim opazovalcem prikazuje zgolj kot obris ali navidezni hologram brez izrazitih individualnih značilnosti. Ta ugrabitev posamičnosti predstavlja odsotnost telesa na spletu oz. nesposobnost združevanja spletne identitete z *offline* osebo, kar v skrajnih primerih povzroči spletno

asocialno vedenje brez zadržkov. Fizični vmesnik spodbuja razlikovanje oblik kljub njihovi navidezni podobnosti.

Dan Adlešič je intermedijski umetnik in oblikovalec ter absolvent oblikovanja na ALUO UL. V svojih delih raziskuje novomedijsko kulturo, pri čemer povezuje obrtniške metode in prakse z digitalnimi tehnologijami. Med študijem je bil na izmenjavi v Gothenburgu (se), je MOL-ov štipendist, v zadnjih dveh letih pa je razstavljal na več kot 20 razstavah in bienalih doma in v tujini.

Tilen Sepič je soustanovitelj prostorov so-delovanja (*co-working*) Kreativna cona Šiška, kreativne skupine Rompom in kolesarskega kulturnega društva Muslauf. Sodeloval je pri nešteti umetniških projektih in instalacijah s področja interaktivnega videa in fotografije, AV instalacij, 3D tiskanja, *tape-art* akcij in inovativnih rešitev pri oblikovanju interierja. Je prejemnik številnih oblikovalskih nagrad (nazadnje za projekt *pop-up-dom*), ustvarja *cinemagraphe* in je član intermedijske zasedbe Theremidi Orchestra.

Matic Potočnik je absolvent Fakultete za računalništvo in informatiko UL. Ukvarja se z novimi tehnologijami, razvojem raznovrstnih programov in prekomerno uporabo interneta. Z Dominikom Mahničem je sodeloval pri projektu *Lumen - Risanje v povečani realnosti* (razstavljen v Galeriji Alkatraz, Galeriji ŠKUC in festivalu Device_art v Zagrebu).

KRIŽEVNIŠKA CERKEV

Artificiel: 6281 (©2004 burton + lakatos + malaterre + roy)

Elektroakustična svetlobna prostorska instalacija, ki raziskuje razmerje med svetlobnim virom, prostorom in zvokom. S procesiranjem avdio signala skozi močne ojačevalce začne žarilna nitka (1000 w) žarnice zvočno vibrirati. Nenavadne zvoke obogatita in filtrirata hkrati tungsten v žarilni niti in steklo žarnice. Zvočni spekter se razteza od piša vetra do čisto sintetičnih zvokov in skozenj pripovedujejo žarnice svoje zgodbe. Zvok je skoraj otipljiv. Svetloba je posledica zvoka, ta pa je izražen, da bi ustvaril pomenski, globlji vizualni odmev.

Alexandre Burton, eden od avtorjev projekta in član Artificiel, bo za festival Svetlobna gverila pripravil novo zvočno kompozicijo.

Kreativni studio **Artificiel** z digitalnimi tehnologijami ustvarja umetniška dela, ki segajo od instalacije do performansa in so predstavljena kot razstave, odrski projekti ali *in-situ* intervencije. Vsak njihov projekt je integracija zvoka, vizualne umetnosti, programske in strojne opreme. Kot ustvarjalci čutijo potrebo po vključevanju izkušnje v živo in razgaljanju tehnologije.

Artificiel (Burton, Lakatos, Malaterre, Roy) so s svojimi projekti sodelovali na festivalih sodobne in/ali digitalne umetnosti po Evropi, Kanadi, Združenih državah, Mehiki, Argentini in Braziliji, med njimi: Mutek, Monument National, Montreal, dis-patch, Belgrade, rs; Ars Electronica, Linz, at ...

TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE

Mirko Malle: BARVNO DIRIGIRANJE

svetlobni koncert

Projekt Barvno dirigiranje združuje slikarstvo s svetlobno tehniko in z glasbo. Je vizualizacija glasbe, barvno dirigiranje, ki ustvarja barvno-svetlobno-glasbeno animacijo.

Že iz zgodovine likovne umetnosti je znano, da se lahko ritmičnost glasbe upodablja s pomočjo linije, njen čustveni naboj pa lahko ponazarja barva. Če temu verjamemo, bi lahko dejali, da je slikar zmožen »portretirati« določeno skladbo, kar se je v zgodovini likovne umetnosti že velikokrat zgodilo ... Mirko Malle je interpretiral glasbeno delo v slikarski tehniki in projekt nadgradil s programirano svetlobo, ki sliko v temi animira. S spajanjem teh tehnik želi avtor potencirati doživljanje slikarstva (in glasbe).

Mirko Malle (1984, Celovec, at) je diplomiral na ALUO UL z *vizualizacijo glasbe* in se razglasil za *barvnega dirigenta*. Je slikar, performer, ilustrator, karikaturist, mentor likovnih delavnic in barvni dirigent. Od 2011 tudi član kolektiva AAI - *Articulacion Artistica Internacional*.

Visoka šola za dizajn (www.vsd.si): KRESNIČKE

Zakaj kresničke svetijo? Baje da privabijo primerne partnerja. Gre torej za *naravno vidno sporočilo*? Svet so preplavili priboljški (*gadgets*); komunikacija in odnosi potekajo stalno, a posredno (*online*), vse bolj se umikamo vsak v svoj svet, vse bolj smo odtujeni, osamljeni. Za resnično, živo komunikacijo pa je pogoj, da se vidimo, slišimo, čutimo, dotikamo ... Študenti 3. letnika katedre za vizualne komunikacije in notranjo opremo nas želijo z interaktivnim objektom izvabiti iz vsakdana, da bi vzpostavili stik, se povezali. Morda dobimo tudi odgovor, zakaj kresničke svetijo.

Kiki Klimt deluje v Ljubljani že dlje časa. Leta 1997 je diplomirala na ALUO UL na smeri slikarstvo in pri profesorju Baršiju vpisala podiplomski študij kiparstva. Magistrirala je leta 2000. Do danes je sodelovala na različnih skupinskih in samostojnih razstavah. Njeni projekti so raznovrstni, vključujejo pa oblikovanje, ilustracijo, slikarstvo in performans. Od leta 2007 poučuje na VŠD na dodiplomskem in podiplomskem študijskem programu.

Priznani oblikovalec, scenograf in arhitekt **Ivo Koritnik** je že med študijem arhitekture v Ljubljani sodeloval s Studiem TSE in družbo TIM Koper, ki sta bila med vodilnimi proizvajalci svetlobne in scenske tehnike v nekdanji Jugoslaviji. Skupaj z arhitektoma Matjažem Pangercem in Andražem Černičem je znotraj skupine Arhé ustanovil Arch studio, ki od leta 1989 deluje na področju zasnove arhitekture, sejamskih postavitev, razstav in notranje opreme. Koritnik preučuje in predava o možnostih varčevanja energije, predvsem o racionalni in ustvarjalni rabi svetlobe. Na VŠD je nosilec predmetov Oprema javnih objektov in Razsvetljava.

VRT FESTIVALA LJUBLJANA

Fakulteta za arhitekturo: SAMO ZA VOGAL POGLEJ

Ulica je eden ključnih dejavnikov mestnega utripa in prostora. Komunikacijska žila, v materialnem in v nematerialnem pomenu. Vsaka je drugačna, samosvoja ... široka ali ozka, bolj ali manj prometna, bolj ali manj zanimiva ... Odvisno od tega, kam oz. od kod vodi in kaj se na njej dogaja. Nekatere so (zaradi svoje lege) zapostavljene. Po krivici. Četudi so lepe. Kot bi kdo čez njih »naredil križ«. Ena izmed takih je Križevniška ulica v Ljubljani. Njen iztek na južnem koncu se konča »v prekršku«, pri prečkanju Zoisove ceste. Tik pred tem lahko zapazimo čudovit vrt, vrt Križevniške cerkve, ki ga v naši zavesti utrjujejo tudi umetniške intervencije Svetlobne gverile.

Domači in tuji študenti Fakultete za arhitekturo UL bodo **pod mentorstvom arhitekta doc. dr. Tomaža Novljana**, ki sicer na fakulteti poučuje predmeta Barva v arhitekturi in Svetloba v arhitekturi, raziskovali odnos med notranjim prostorom vrta in zunanjim prostorom ulice. S pomočjo petih različnih svetlobnih učinkov načrtujejo, malce provokativno, interaktivno povezovanje z mimoidočimi. Z glavne, bolj izpostavljene in obiskane fasade, ki meji na Trg francoske revolucije, nameravajo pozornost preusmeriti za vogal, na stransko fasado, ki meji na Križevniško ulico. Ker obstoječi okenski okviri v njej omogočajo pogled na vrt s petih vidikov, smo stranski fasadi vsaj v času festivala namenili glavno vlogo. To bo vloga nekakšnega vmesnika med javnim prostorom ulice in poljavnim prostorom vrta, hkrati pa tudi neke vrste svetlobni magnet, ki bo temu delu Križevniške ulice podaril nekaj več »mestnega«.

GLEDALIŠČE GLEJ

Borut Bučinel: SOULSHINE GVERILA

svetlobni grafit

ideja na papirju, ustvarjanje fotografije za grafit, skica grafita, realizacija svetlobnega grafita, fotografija svetlobnega grafita s prvotno idejo

Grafit, kot ga vidimo v dnevni svetlobi, se sredi noči pod UV lučjo na novo preoblikuje. Glavni motiv sicer ostane, prikaže pa se še skriti del. Kombinacija različnih virov svetlobe in reflektivnih elementov mu vdahne novo življenje, postane lahko tudi poligon za ustvarjanje svetlobnih grafitov. Grafit vsak dan izgine in se rodi v novi podobi. Posebja nekaj živega, spreminjajočega.

Zadnje dejanje je fotografija, na kateri je svetlobni grafit s svetlobnimi telesi (razne luči in izviri svetlobe) okrog realnega telesa in karikiranega (na grafitu). Ustvarjena je s tehniko *long exposure* - ker je čas enega posnetka več kot par sekund, se lahko s svetlobo »riše«.

Ideja se je razvila dobesedno iz svetlikanja. Nekaj živega, spreminjajočega. In nekaj, kar je nujno dokumentirati, da videno ostane. Pri čemer si je treba privoščiti še več svetlobe, eksperimentiranje s končnim rezultatom in celodnevno beleženje sprememb. Minljivost v enem dnevu. Grafit izgine. Prebeljen. Nov ga izrine.

Koreograf, plesalec, scenograf in oblikovalec svetlobe **Borut Bučinel** (1983) je od leta 2002 ustvaril kar 11 samostojnih celovečernih plesno-gledaliških predstav. Ustvarjalno vedno izhaja iz raziskovanja svetlobe, scenografije in prostora ter atmosfere, ki jo s seboj prinaša živa likovna kompozicija. Tudi zato je pri vseh svojih delih avtor, scenograf in oblikovalec svetlobe hkrati. Sicer kot ustvarjalec sodeluje s številnimi priznanimi umetniki, npr. z Brankom Potočanom, s Sebastjanom Staričem, Silvanom Omerzujem, Želimirjem Žilnikom, Baro Kolenc, Igorjem Sviderskim, Sanjo Nešković Peršin ... Je dobitnik več nagrad in priznanj. Ukvarja se tudi s pedagoškim delom.

Akademija za likovno umetnost in oblikovanje: OPAZOVANI

avtorji:

Špela Roblek, Klara Kotnik, Marjeta Baričević, Neža Knez, Tin Švagelj, Anže Sever, Tomo Stanič, Staš Vrenko in Tanja Sabol

Po ulici, mestu, svetu stopa posameznik sam. V skupini ali brez nje.

Intervencija v ulici je zasnovana na nenadejani interakciji mimoidočega s senzorji, ki sprožijo reflektorje. Ker vsak ugasne 10 s po prižiganju, skupaj sprehajalcu gledalcu osvetlijo celotno pot po ulici. Osvetljevanje spremlja neartikuliran zvok. Izkušnja sprehajalca gledalca je zelo neposredna, saj se okolje odziva izključno na njegove gibe, v temo pa lahko stopi, samo če odide z ulice.

Zanima nas problematika nadzora in opazovanja, hkrati pa odziv človeka na dražljaje iz okolja. S to minimalno postavitvijo, ki je na prvi pogled neopazna, mimoidočega pahnemo v kaskado intenzivnih hipnih izkustev.

Svetlikanje postavljamo v vsakdanje sodobno življenje, kjer stalno opazujemo in smo opazovani. Opazovanje se vrši, najsi bomo aktivni ali pasivni, bodisi javno ali nelegalno. Kombinacija t. i. spotlighta in spremljajočih neartikuliranih zvokov vzbuja negotovost, nervozo ... nekakšen preobrat pozitivnih konotacij svetlikanja.

Posameznik, ki vstopi v prostor naše intervencije, ne ve, kaj se bo zgodilo, ker ga na to nič ne opozarja, zato so njegovi odzivi in občutki, ki jih doživi ob sprožitvi svetlobe, ki je usmerjena le nanj, prvinski. Kot bi ga med vsakdanjim početjem nekdo nepričakovano začel fotografirati z močno bliskavico. Človek se ob tem zdrzne, počuti se nelagodno, želi vedeti, kdo ga opazuje in zakaj. Delo torej temelji na hipnem spoznanju zavedanja vseprisotnega nadzora posameznika v družbi oz. državljana v državi.

11. JUNIJ – 14. JULIJ, Galerija Škuc

ODPRTJE: torek, 11. junij 2013, ob 21.30

Meta Grgurevič in Urša Vidic: GALANTERIE MÉCANIQUE - razstava

Simfonija kinetičnih objektov, videa, performansa in glasbe. Homogena prostorska celota, za katero stoji razmislek o odnosu človek-stroj, o sodelovanju in kooperaciji med posamezniki ter o položaju posameznika v širših družbenih odnosih. Avtorici ustvarita delujoči sistem, kompleksni živi mehanizem, sestavljen iz majhnih strojev, njihovih velikih senc, performerjev, zvoka in videa, ki se povežejo v organsko celoto. Da se ohrani in deluje, morajo k njej prispevati vsi.

Meta Grgurevič in Urša Vidic sodelujeta od leta 2009. Njuni projekti temeljijo na večmedijskem izrazoslovju ter raziskovanju mej med odrsko in galerijsko postavitvijo. Predstavili sta jih že v Sloveniji, Makedoniji, Italiji in Avstriji.

Meta Grgurevič (1979) je končala podiplomski študij slikarstva na Likovni akademiji v Benetkah (2007). Skupaj z Maro Ambrožič, Jasmino Cibic in Mery Favaretto je ustanovila skupino Passaporta (2002), ki je delovala na relaciji Benetke-Ljubljana-Granada-London. Od leta 2007 je pripravila več samostojnih projektov in sodelovala na številnih skupinskih razstavah doma in po svetu. Njen *One Foot On A Banana Peel And With The Other In A Grave* je bil predstavljen na 54. beneškem bienalu, v okviru skupinske razstave italijanskega paviljona, pomladi 2012 pa je bila rezidenčna umetnica HIAP na Finskem v HIAP. Živi in dela v Ljubljani.

Vizualna umetnica **Urša Vidic** (1978) je zaključila magistrski študij na ALUO UL (2008). Svoja (nagrajena) dela je predstavila na mnogih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Od leta 2010 intenzivno deluje tudi na področju uprizoritvenih umetnosti kot oblikovalka scenografije, npr. opera *Ljubezen Kapital* (r. V. Möderndorfer) ter drami *Frankenstein* (r. E. Miller) in *Dlje od najdlje* (r. T. Zinajič). Kot vizualna umetnica in zunanja sodelavka projektno sodeluje tudi z medevropsko mrežo Pajek/Spider pri sooblikovanju vizualno-performativnih delavnic.

Meta Grgurevič in Urša Vidic: GALANTERIE MÉCANIQUE - performans

PREMIERA ob odprtju razstave, 11. junij 2013, Galerija Škuc

ponovitve: Poletna muzejska noč, 15. junij, ob 23.00

21. in 28. junij, 5. julij ob 19.00

Galanterie Mécanique je vizija sožitja enakopravnih in solidarnih akterjev, ki so pripravljene služiti vsak vsakomur in tako ohraniti gibanje, življenje svojega skupnega okolja. Temeljno vsebinsko izhodišče je film Charlia Chaplina *Moderni časi*, lucidna in nekoliko romantična kritika fordističnih načel proizvodnje, ki ilustrira kapitalistično težnjo po mehanizaciji v imenu povečanja učinkovitosti ter dobička. Mehaničnost delavca za tekočim trakom pronica tudi v performans in se pri tem spoji z izročilom ruskega avantgardnega gledališča, predvsem s principi Vsevoloda Meyerholda, ki je v futurističnem zagonu napredek sprejel in ga povezal s svojim gledališkim kredom - igralci so gibe izvajali z mehanično natančnostjo v skupinski sinhroniji, ki je osmišljala njihovo individualno vlogo. Postalni so kolesje v kompleksnem mizanscenskem stroju.

SODELAVCI

Tine Grgurevič (1983) je končal podiplomski študij iz jazz klavirja na glasbeni akademiji v Amsterdamu (2010). Med podiplomskim študijem med izmenjavo v Filadelfiji posname svoj prvi album *Balkan Flavour* (2009, v sodelovanju z Johnom Swano in Jimom Hamiltonom). Leto kasneje pa v Amsterdamu drugega, *Images of reality*. Kot jazz pianist je bil član številnih, v glavnem mednarodnih ansamblov, sodeloval s priznanimi, večinoma ameriškimi glasbeniki in nastopal na festivalih in v klubih po državah EU in v ZDA. Od septembra 2011 se posveča predvsem glasbeni produkciji in pripravlja svoj elektronski debut album *Bowrain*. Živi in dela v Amsterdamu.

Koreografinja in plesalka **Nina Fajdiga** je diplomirala na Theaterschool – School for new Dance Development – SNDD (2007). Kot plesalka in performerka sodeluje z mnogimi koreografi, kot so David Zambrano, Pere Faura, Georg Hobmaier, Matej Kežar, Matjaž Pograjc, in poleg debitantskega sola *Debris* ustvari še vrsto koreografskih del. Leta 2009 ustanovi neodvisni projekt Sugar Rush, ki ga podpre amsterdamski ECF, leto kasneje pa pridobil certifikat za učenje tehnike Davida Zambrana *flying low in passing through*.

Diplomirana pravnica, koreografinja in plesalka **Leja Jurišič** debitira s kritičnim, odmevnim solom *R'z'R* (2005). S Tejo Rebo ustvarita duet *Med nama* (2009) in performans v trajanju *Zofa* (2011). Z Matejem Kežarjem, Julienom Montyjem, Michaelom Pomerom, Sašo Božičem, Petro Hrašćanec in Aleksandro Janevo Imfeld je soavtorica mednarodnega projekta *Naenkrat* (2012). Z Jano Menger koreografirata *Pot v Jajce* (r. S. Horvat, 2009). Kot plesalka sodeluje s koreografi in režiserji, kot so Meg Stuart, Janez Janša in Sebastijan Horvat. Najnovejše avtorsko delo je solo *Balet upora* (2012).

Soprodukcija: Svetlobna gverila / Forum Ljubljana, ŠKUC in PTL

»Projekt je del manifestacije *1 korak naprej, 20 korakov nazaj*, s katero obeležujemo obletnico delovanja neodvisne kulturne scene v Ljubljani.« Projekt je tudi del programa trienala U3.

15. JUNIJ – 30. JUNIJ, SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ

Akademija za vizualne umetnosti: PREHODI

15. junij 2013 ob 22.00

vrt in dvorišče SEM

V muzejski noči združeni SEM, Svetlobna gverila in AVA s *Prehodi* praznujemo 90-letnico Slovenskega etnografskega muzeja.

Prehodi simbolizirajo muzej, v katerem se manifestirajo različna prehajanja skozi čas, zgodovinska obdobja, življenjska obdobja, letne cikle, med materialnim, družbenim in duhovnim.

AVA predstavlja 5 inštalacij, delo študentov 3 generacij. Izbrani projekti izražajo individualnost avtorjev skozi različne postopke obravnave prehodov, svetlobe, forme in njihovih kontekstov. Vsaka inštalacija se na sebi lasten način ukvarja s svetlobo, njenimi prehodi iz teme in obratno ter odnosu do senc in svetlobe podnevi.

Ana Jagodic : *Tretji zakon*

Interaktivno inštalacijo, zasnovano na raziskavi fizikalnih zakonov vesolja, ki delujejo po načelu akcije-reakcije, sestavljajo steklene kroglice na prosojnem platnu. Z dotikom ene od njih se začno vse premikati in razvrščati v raznolike likovne vzorce.

Gregor Maver: *Liberalna utopija*

Video inštalacija, ki temelji na svetlobi in njeni odsotnosti, omogoča v realnem času »sočasnost bivanja« v različnih časovnih pasovih ter simbolne prehode s celine na celino.

Tako lahko uživamo jutro v večeru, sončni vzhod v sončnim zahodu ...

Matej Marinček: *Geneza*

Avtor išče prehode znotraj našega razvoja zavesti, odnosa do zgodovine in kulture. Razvoj predstavljajo po velikosti razporejene krogle, ki v svoji notranjosti s pomočjo bliskavice razkrivajo razvijajočo se človeško figuro.

Danijela Danica Tepeš: *Od kod do kod?*

Interaktivni objekt v obliki kubusa reflektira svojo okolico in je v odnosu do svetlobe skoraj neviden, poenoten z okoljem. Ob vstopu v kubus, sestavljen iz zrcal, dobimo občutek neskončne globine prostora.

Neca Falk: *Prehod*

Video inštalacija, nameščena na vhodu muzeja, omogoča dualnost prehodov tako v metafizičnem pomenu, skozi podobe, projicirane na platno, sestavljeno iz posameznih trakov, kot v dejanskem, fizičnem prehodu iz ene realnosti v drugo.

Andrej Štular: FAMILIJA

fasada upravne muzejske hiše SEM

15. junij 2013 ob 22.00, POLETNA MUZEJSKA NOČ

V muzejski noči se Svetlobna gverila s projektom Andreja Štularja pridružuje praznovanju 90-letnice Slovenskega etnografskega muzeja.

Štular v *Familiji* z različnimi izraznimi sredstvi oblikuje svojevrstno topografijo. Vanjo vpleta podobe obrazov različnih kultur. Večplastne slike objekti so kot preslikave iz osebne skicirke. Zdi se, da temeljijo na trenutnih vzgibih avtorja, sestavljenih iz nekontroliranih fragmentov vsakdanjika. V prevladujoče vzdušje vsake slike vdirajo nehoteni drobci racionalno urejene stvarnosti. Obrisi, indeksi, tabele, mreže, florisii prevladujejo v »dnevni« različici slik. V temi noči, ko se racionalno umika sublimnemu, slike zasijejo v »naključnih« potezah omejenega medija.

Kot ustvarjalec je **Andrej Štular** dejaven na različnih umetniških področjih; dokaj enakovredno se prepletajo ilustracija in strip, slikarstvo, kiparstvo, fotografija in film, oblikovanje lutk, scenografija. Svoja dela je predstavil na samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji ter sodeloval na več mednarodnih festivalih po državah EU, Balkana, tudi v Kazahstanu, Turčiji, Avstraliji ... Je avtor treh stripovskih albumov: *Lustri* (2000), *Kompost* (2008), *Živa sem!* (2011).

22. in 23. JUNIJ, KULTURNI CENTER TOBAČNA 001

22. in 23. junij 2013, 10.00-13.00 in 14.30-17.30

Kulturni center Tobačna 001, Ljubljana

OCUBO: Morje svetlobe

Brezplačni delavnici in projekcija

Morje svetlobe je del mednarodnega projekta *Spectrum*, svetlobne interakcije v javnem prostoru. Delavnice potekajo v Estoniji, Latviji, na Portugalskem in v Sloveniji, namenjene pa so osnovnošolcem od 9. leta dalje, njihovem umetniškemu izražanju, spoznavanju umetniških interaktivnih platform, srečevanju s koncepti in z umetniškimi metodami novih svetlobnih sistemov. Ustvarjali bodo 2- ali 3-razsežnostne animacije mapiranja, katerih rezultat bodo 4 izvirne video projekcije.

Izhajalo se bo iz arhitekturne osnove. Umetniki, mentorji delavnic, bodo naredili reprodukcije izbranih 4 stavb (v Sloveniji Mestni muzej Ljubljana), udeleženci pa bodo risali, barvali, oblikovali, okraševali njihovo fasado, peli, pripovedovali. Ustvarjanje bo zabeležila kamera, posnetek pa zmontiran in projiciran na resnično stavbo.

Septembra bodo vsi rezultati prikazani na festivalu v Caiscasu (PT), rezultati ljubljanske delavnice pa tudi v Ljubljani.

Delavnice vodi studio **Ocubo**, specialist za multimedijske in interaktivne umetniške projekte, znan že z dveh prejšnjih edicij Svetlobne gverile – gonilni sili Nuno Maya in Carole Purnelle sta npr. ustvarila *Človeške ploščice* in *Gravitacijsko slikanje* (ploščad CD, 2010 in 2012). Oba redno sodelujeta na mednarodnih kulturnih prizoriščih kot samostojna ustvarjalca ali kot Ocubo. Medtem ko se ustvarjalno delo Nuno Maye vrti predvsem okrog časa in prostora, je izhodišče Carole Purnelle človeštvo. Oba zanima komunikacija z občinstvom oz. soudeležba občinstva pri umetniškem ustvarjanju. Sta tudi ustanovitelja svetlobnega festivala Lumina, ki je v portugalsko mesto Sintro privabil blizu 100.000 obiskovalcev.

Število mest omejeno!

Obvezne prijave: Marina Mihelič Satler (MGML)

t. 031 741 546

e. marina.satler@mgml.si

PRODUKCIJA: Strip Core / Forum Ljubljana (core@mail.ljudmila.org, t. 01 2319662, m. 031 401556) // Programski selektorici: Katerina Mirović, Aleksandra Stratimirović // Soustvarjalci programa: doc. dr. Tomaž Novljan, Jasmina Perovšek, // Kapetan tehnične divizije: Borut Cajnko // Elektroverzije: Brane Ždralo // Produkcija: Tanja Skale, Marko Kociper, Irena Gatej // Divizija: Borut Bučinel, Grega Mohorčič, Matevž Ftičar, Miha Zupan, Anže Kreč, Jani Mujić, Rok Mohar, Tadej Bizjak // Animacija: Rok Kušlan // Foto: DK, Nada Žgank // Prevodi: Borut Cajnko // Lektura, priredba: Inge Pangos // Radijski jingle: Maček // napake: Katra

KOPRODUCENTI IN PARTNERJI: Mednarodni festival uličnega gledališča Ana Desetnica, Fakulteta za arhitekturo, Plesni Teater Ljubljana, Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, Visoka šola za dizajn, Galerija Škuc, Slovenski etnografski muzej, Festival Ljubljana, Ljudmila, Gledališče Glej, Muzej in galerije Mesta Ljubljana, Javna razsvetljava //

SOFINANCERJI: Ministrstvo za kulturo, MOL – Oddelek za kulturo, Institut Français Slovenie

SPONZORJI, DONATORJI: Radio Študent, Hotel Park, Mladina //

SOFINANCERJI			
 Mestna občina Ljubljana	 republika slovenija ministrtvo za kulturo	 Kultura	 INSTITUT FRANÇAIS SLOVÉNIE
 RADIO STUDENT FM89.3	 hotel park Ljubljana	 MLADINA	DONATORJI, SPONZORJI
 Spectrum Light Interaction in Public Spaces	 Kultura	PROGRAM SVETLOBNE GVERILE JE DEL MEDNARODNEGA PROJEKTA SPECTRUM. IZVEDBA TEGA PROJEKTA JE FINANCIRANA S STRANI EVROPSKE KOMISIJE. VSEBINA PUBLIKACIJE JE IZKLJUČNO ODGOVORNOST AVTORJA IN V NOBENEM PRIMERU NE PREDSTAVLJA STALIŠČ EVROPSKE KOMISIJE.	
KOLOFON PRODUKCIJA: Strip Core / Forum Ljubljana (core@mail.ljudmila.org, t. 01 2319662, m. 031 401556) // Programski selektorici: Katerina Mirovič, Aleksandra Stratimirovič // Soustvarjalci programa: doc. dr. Tomaž Novljan, Jasmina Perovšek, Jože Barši // Kapetan tehnične divizije: Borut Cajnko // Elektroverzije: Brane Ždralo // Produkcija: Tanja Skale, Marko Kociper, Irena Gatej // Divizija: Borut Bučinel, Grega Mohorčič, Matevž Ftičar, Miha Župan, Anže Kreč, Jani Mujič, Rok Mohar, Tadej Bizjak // Animacija: Rok Kušlan // Foto: DK, Nada Žgank // Prevodi: Borut Cajnko // Lektura, priredba: Inge Pangos // Radijski jingle: Maček // KOPRODUCENTI IN PARTNERJI: Mednarodni festival uličnega gledališča Ana Desetnica, Fakulteta za arhitekturo, Plesni Teater Ljubljana, Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, Visoka šola za dizajn, Galerija Škuc, Slovenski etnografski muzej, Festival Ljubljana, Ljudmila, Gledališče Glej, Muzej in galerije Mesta Ljubljana, Javna razsvetljava // SOFINANCERJI: Ministrstvo za kulturo, MOL – Oddelek za kulturo, Evropska komisija, Institut Français Slovenie // SPONZORJI, DONATORJI: Radio Študent, Hotel Park, Mladina // Svetlobna gverila je del mednarodne mreže festivalov svetlobe. Letošnji program je del mednarodnega projekta Spectrum, ki ga sofinancira Evropska komisija.			

Svetlobna gverila je del mednarodne mreže festivalov svetlobe in je letos del mednarodnega projekta Spectrum. Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina tega zapisa je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

Spectrum
Light Interaction in Public Spaces

